

ಕಾಡಿನಲ್ಲೇ ಹೆರಿಗೆ

'ಅಯ್ಯೋ... ಅಮ್ಮಾ...!' ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಉರುಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಅರುಂಧತಿ.

ಆಗ ರಾತ್ರಿ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆ.

ಹೆರಿಗೆ ನೋವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ! ಅವಳ ಸುತ್ತಲೂ ತುಂಗಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅವಳ ಮಕ್ಕಳು ಭಯ, ಗಾಬರಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಮನೋಹರ ತಿರುಗಾಡಲು ಹೋಗಿದ್ದ. ಇನ್ನು ಮಾಂತ್ರಿಕ ರುದ್ರನಾಗ ಸ್ಮಶಾನ ಸೇರಿದ್ದ. ನರಳುವಿಕೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು.

ತುಂಗಮ್ಮ ಈಗ ಮಂಚದ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ತಲೆಯನ್ನು ನೇವರಿಸುತ್ತಾ 'ಹೆದರಬೇಡ... ಅರು... ನಾನು ಈಗಲೇ ಹೋಗಿ ಮುನಿತಾಯಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ.'

ಮುನಿತಾಯಿ ಯಾರು ಅಂತ ಅರುಂಧತಿಗೆ

ಸಹ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಹೆರಿಗೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸೋಲಿಗರ ಹೆಂಗಸು. ಅರುಂಧತಿ ನೋವಿನಿಂದ ಮುಲುಗುಡುತ್ತಲೇ 'ಅತ್ತಿಗೆ ನನ್ನಿಂದ ನೋವು ತಡೆಯಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೇಗ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ.'

ತುಂಗಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ 'ನೀವು ಅರುಂಧತಿಯ ಜೊತೆ ಇರಿ. ನಾನು ಬೇಗ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದಳು. ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸೀಮೆಣ್ಣೆಯ ಲ್ಯಾಟೀನ್ ಇದೆ. ಬೇಗ ಬೇಗ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ರಸ್ತೆಗಳು ಬಿಕ್ಕೋ ಎನ್ನುತ್ತಿದೆ. ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ದೀಪ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಯಾರೂ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮೋಡ ಕವಿಯುತ್ತಿದೆ. ಮಳೆ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಮುನಿತಾಯಿಯ ಮನೆಯತ್ತ ಬಂದಳು. ಮತ್ತೊಂದು ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಕಾರೊಂದು ತುಂಬಾ

ವೇಗವಾಗಿ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಮನೋಹರ ಇಳಿದ. ಹೆಂಡತಿಯ ನರಳುವಿಕೆ ಹೊರಗೂ ಸಹ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಗಾಬರಿ ಮತ್ತು ಆತುರದಿಂದ ಒಳಗೆ ಓಡಿ ಬಂದ.

ಅರುಂಧತಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಯಮಯಾತನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಮಕ್ಕಳು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮನೋಹರ ಹೆಂಡತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಾ 'ಅರು... ಬೇಗ ಏಳು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೈಲಿಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ರಾಮನಗರ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಂ ಇದೆ.'

ಅರುಂಧತಿ 'ಬೇಡಾ... ಅತ್ತಿಗೆ ಸುಲಾಗಿತ್ತಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ' ಎಂದು ನರಳುತ್ತಲೇ ಎದ್ದು ಕುಳಿತಳು.

ಮನೋಹರ ಗಾಬರಿಯಿಂದ 'ನಿನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೆರಿಗೆ ನಾರ್ಮಲ್ ಆಗುವ ರೀತಿ



Mohammed